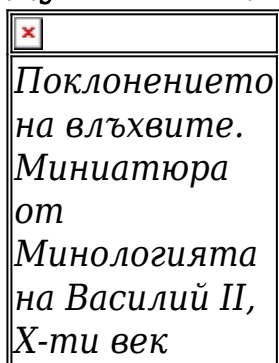

Вяра

Нова информация към статията "Изобличение на иудеите от пророците, православните светци, духовниците на Църквата и от Самият Господ"

„**М**еждувременно изтекъл деветмесечният срок от времето на появяването на звездата и наближил часът на Христовото Рождество. И те приближили до палестинските предели и накрая, в самия ден на Христовото Рождество, достигнали и столицата на Иудея - Иерусалим. А когато влизали в Иерусалим, звездата се скрила от очите им; защото, ако тя беше засияла и в Иерусалим, народът би я видял и заедно с нея би тръгнал след влъхвите при Христа.

Тогава и Ирод, и завистливите иудейски началници на синагогата, биха узнали къде се намира роденият Христос и поради завист биха Го убили преждевременно. Но Божият промисъл, който по-добре устройва нашето спасение, заповядал на звездата да се скрие, за да не могат търсещите душата на Младенеца да узнаят мястото на пещерата, и защото очите на злонравния иудейски народ били недостойни да видят тази пречудна звезда, и още, за да бъде изпитана вярата им - ще повярват ли на думите на тези мъдреци, които възвестявали идването на Месия, и ще поискат ли да познаят Христа, Спасителя на света; ако не поискат, то нека това им бъде за по-голямо осъждане. По този

въпрос блаженият Теофилакт разсъждава така: “За какво - казва той - са дошли влъхвите? За осъждане на иудеите, защото, щом влъхвите, бидейки езичници, повярвали, то какъв отговор могат да дадат иудеите? Влъхвите дошли от толкова далечни страни, за да се поклонят на Христа, а иудеите, имайки Го при себе си, Го изгонили.”

Влъхвите, като влезли в столичния град Иерусалим, питали за новородения Цар: “Де е родилият се Цар Иудейски? Защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним”. И веднага тази вест удивила народа и **смутила цар Ирод и всички иерусалимски началници. Царят, като събрал всички първосвещеници и книжници, ги попитал:**

- Къде трябва да се роди Христос?

Той започнал да се бои да не би да му бъде отнето царството и обмислял как да убие новородения Цар. Като узнал, че Христос трябва да се роди във Витлеем, той повикал влъхвите и ги разпитал за времето на появата на звездата. След това, като прикрил измамата, имайки несправедна мисъл и зло намерение, казал лукаво:

- “Идете, разпитайте грижливо за Младенеца и, като Го намерите, обадете ми, за да ида и аз да Му се поклоня”.

Щом влъхвите тръгнали от Иерусалим, звездата, която ги водела, веднага се появила и тръгнала пред тях, и те много се зарадвали на повторното появяване. Тя вървяла пред тях, докато не ги довела до Витлеем, до пещерата, и не се спряла над мястото, където се намирал Младенецът. Звездата се спряла над жилището, където се намирал Младенецът, тоест слязла от висините долу и се приближила до земята. Иначе, ако тя не се беше спуснала ниско, не би могло да се узнае над кое място стои...

Като получили насън вест от явил им се ангел да не се връщат при Ирод, който замислял зло и възнамерявал да убие новородения Цар, влъхвите се завърнали по друг път всеки в страната си, и там станали учители и проповедници Христови, според достоверното свидетелство на Никифор. Защото, проповядвайки идването в света на Христа, Сина Божий, те учили хората да вярват в Него, както и самите те вярвали. И е несъмнено, че след смъртта си те са се сподобили да бъдат причислени към лика на светиите.“

07.01 по еретическия, † 25 декември по църковния календар - РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО. Слово за поклонението на влъхвите

ОТ СЪЩЕСТВЕНА ВАЖНОСТ Е ДА СЕ ЗНАЕ, ЧЕ ВСЪЩНОСТ УЧЕНИТЕ ИУДЕЙСКИ ЗАКОНОУЧИТЕЛИ, КНИЖНИЦИ И ОЛИГАРСИ СА ЗНАЕЛИ МНОГО ДОБРЕ КОГА ТРЯБВА ДА ДОЙДЕ ОБЕЩАНИЯ МЕСИЯ. ТЕ ДОБРЕ СА БИЛИ ИЗЧИСЛИЛИ СЕДЕМДЕСЕТТЕ ПО СЕДЕМ ГОДИНИ ОТ ПРОРОЧЕСТВОТО НА СВЕТИ ПРОРОК ДАНИИЛ ЗА НЕГО, ВИЖДАЛИ СА И ПРЕД ОЧИТЕ СИ ПРОРОКУВАНАТА СМЯНА НА ДИНАСТИИТЕ ОТ ИУДА КЪМ ИРОД, НО ЗА ДА ЗАПАЗЯТ СВОЯТА ВЛАСТ И ВЛИЯНИЕ НАД НАРОДА СА ТЪРСИЛИ ДА ГО УБИЯТ ОЩЕ ОТ ДЕТСТВОТО МУ И НАКРАЯ УСПЯВАТ ДА ИЗВЪРШАТ СВОЯ САТАНИНСКИ ЗАМИСЪЛ.

✠Свети
първомъченик
архидякон
Стефан. Икона
от Византия.
XIII век.
Манастира
"св.
Екатерина" на
Синай -
Египет

„**В**прочем с пълно основание може да се каже, че свети Стефан, подобно на старшите апостоли, е възлагал ръце върху болни и те ставали здрави. Освен това той бил мъж силен словом и делом, верните утвърждавал във вярата, а **неверните иудеи изобличавал, доказвайки им от Закона и Пророците, че те несправедливо, поради завист, са убили Сина Божий, Месията, очакван от толкова векове.** И когато веднъж между иудеите и фарисеите, и садукееите, и гръцките евреи се разгорял спор за нашия Господ Иисус Христос, и едни казвали, че Той е пророк, други - че е измамник, а трети - че Той е Син Божий, свети Стефан, като се качил нависоко, започнал да благовести на всички за Христа Господа, като казал:

- Мъже братя! Защо се засилва раздразнението между вас и целият Иерусалим се разделя на партии? Блажен е този от вас, който е повярвал в нашия Господ Иисус Христос, защото Той, за да ни освободи от греховете ни, слезе от небесата и се роди от Пресвета и Пречиста Дева, избрана преди създаването на света. Той прие върху Себе Си и понесе нашите немощи и недъзи, на слепите даруваше зрение, прокажените очистваше, бесовете изгонваше.

А те, като чули думите му, започнали да спорят с него, опитвайки се да го опровергават, и хулели проповядвания от него Господ, както е написано за това в книгата “Деяния на светите Апостоли”:

“Като станаха някои от синагогата, тъй наречена синагога на либертинци, и от тая на киринейци, александрийци и на тия, що бяха от Киликия и Асия, влязоха в препирня със Стефана”...

А те, **нямайки сили да кажат нещо против проповядваната от Стефан истина, по-светла от**

слънцето, пламнали от гняв срещу него и пълни със завист, подучили някои от съмишлениците си, привикнали да говорят лъжи, да обявят в главната еврейска архисинагога, че уж са чули как Стефан изрича хулни думи против Моисей и против Бога...

Свещецът, като отворил устата си, произнесъл дълга реч. Той започнал от Авраам, който първи получил обещание за идването на Месия, и след това разказал цялата история до Моисей, споменавайки за него с пълно благоговение и уважение, и с това ясно показал и възразил на лъжесвидетелите, че съвсем не е хулител нито на Моисей, нито на Божия Закон, даден чрез Моисей, и **още по-ясно доказал, че именно техните бащи са били хулители.**

- “Нашите бащи не искаха да (му) се покорят - казал той, - а го отблъснаха и се обърнаха със сърцата си към Египет”...

Накрая, като се изпълнил с божествена ревност, както някога Илия, свети Стефан се обърнал с изобличителна реч към цялото събрание:

- “Твърдоглавци и необрязани по сърце и уши! Вие всякога се противите на Светия Дух, както бащите ви, тъй и вие. Кого от пророците не гониха бащите ви? Те убиха ония, които предизвестиха идването на Праведника (обещания Месия), Чиито предатели и убийци станахте вие сега.

Тези думи на светеца възбудили неизразима ярост в първосвещеника и книжниците и всички те, като чували това, сърцата им се късали от яд и скърцали със зъби срещу него...

Но Стефан не обръщал внимание на гнева им, защото бил изпълнен със Светия Дух, Който го правел мъжествен и

боговдъхновен. Като погледнал към небето, той видял славата Божия. Досега бил проникнат само от желанието да я види и с пълна вяра твърдо се надявал да постигне това, а сега, още преди кончината си, започнал да я съзерцава и бидейки близко до смъртта, я посрещнал като начало на блаженството. Той видял и Самия Иисус Христос, своя Владика и Господ, стоящ на небето и като че ли очакващ идването му при Себе Си, когато, накрая, като се освободи от тялото, по-скоро ще дойде при Него и там, където е Той, там ще бъде и Неговият служител.

И той обявил пред всички това, което видял, като възкликнал със силен глас:

- “Ето, виждам небесата отворени и Сина Човечески да стои отдясно на Бога”.

Той не скрил това видение, както обикновено правели светите мъже, които поради смирението си не разкривали явленията, изпращани им от Бога, а обявил пред всички преславното откровение, **за да могат верните да се утвърдят във вярата, а неверните да бъдат посрамени...**

завистливите иудеи, привикнали да убиват пророците и въстанали срещу Самия Господ, Изпълнителя на Закона и Пророците, не изтърпели думите на истината, бидейки сами лъжливи и не пожелали да чуят откровението на свети Стефан, но закрещели с висок глас, започнали да запушват ушите си и като се нахвърлили единодушно върху него, сложили убийствените си ръце върху му, извели го вън от града, както преди това извели Господа Иисуса, благоволил да пострада извън стените на града, и хвърляли камъни по благия и верен раб Господен...

В същото време, докато убивали свети Стефан в

Иосафатовата долина (която лежи между Иерусалим и Елеон, при потока Кедрон, който има множество камъни по бреговете си), в далечината, на едно възвишение, гледайки от планината, Пречистата Дева стояла със свети Йоан Богослов и прилежно се молела за Стефан на Господа и Своя Син да го укрепи в търпението и да приеме душата му в ръцете Си.“

09.01 по еретическия, † 27 декември по православния календар - Св. първомъченик и архидякон Стефан

✖ „След известно време той обявил на мъчителите си, че Христос даром ще го освободи от ръцете им и той вече е известен за това.

- Яви ми се - казал той - моят брат Евстратий, когото предохте на иудеите за разпятие. Заради това те ще бъдат осъдени заедно с предците си, които някога викаха: “кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни”. А вие, нечестивци, ще бъдете мъчени заедно с Иуда, предал Господа на кръстни страдания.“

24.12 по еретическия, † 11 декември по църковния календар - Св. преподобни Никон Сухи, Печерски

Вижте цялата статия: [Изобличение на иудеите от пророците, православните светци, духовниците на Църквата и от Самият Господ](#)

{{_LINK1_}}